

Hồi Trước Bây Giờ

Hạ hồng hồi trước, bây giờ tím
Bởi người ta trồng La Jacaranda!
Buổi mai nhìn thấy vui chi lạ
Chiều tự nhiên buồn! Chắc tại hoa?

Khi vui thì đỏ, tím thì buồn
Ai nói thế mà nhớ bắt thương...
Ờ nhỉ nếu đừng xa mấy núi
Đừng xa vì bát ngát trùng dương!

Tôi đưa tay hứng hoa rơi rụng
Rồi phủ bàn tay...tím chẳng rời.
Nếu phải lòng ai mà cũng vậy
Thì buồn tôi sẽ nói buồn ơi!

Đường đi khó bởi lòng e khó?
Còn khó thêm vì cách biển sông...(*)
Nếu có hôm nào mây tím ngắt
Ơi người không biết nhớ ta không?

*Tại sao không chớ khi mình nhớ
Qua mấy cánh đồng cũng dám đi?
Người cũng nhớ mình, đi vậy đó
Đi luôn rồi lạc mất phương về!*

Trần Vấn Lệ

(*) Đường đi khó, không khó vì ngăn sông cách núi, mà khó vì lòng người ngại núi e sông! (Nguyễn Bá Học)